

Mavi Gözlü Şehir

TEKİRDAĞ

“Tekirdağ, Trakya’nın En Büyük Kenti. Türkiye’nin Batı Yakası, Marmara’nın İncisi”

Tekirdağ’da şu an, Gönül Elçisi olarak 11.594 insanımız yer alıyor. 81 il içinde, 12. sıradayız. Toplumumuzda, bizlere göre dezavantajlı kesimlere ulaşmak adına bu proje de son derece önemli. Bu nedenle de biz, Toplum Kalkınmasında “Koruyucu Aile ve Gönül Elçileri Projesi”ni, oldukça önemsiyor, yapılmakta olan çalışmalara destek oluyoruz.

Röportaj: Kasım TURGUT

K. TURGUT: Sayın Valim, yaklaşık 1 yıldır Tekirdağ ilinde görev yapıyorsunuz? Tekirdağ vilayeti hakkında buraya atanmadan önceki düşünceleriniz ve göreve başladıktan sonraki düşüncelerinizi öncelikle alabilir miyiz?

A. YERLİKAYA: Ben Tekirdağ’a ilk defa, 1994’te Malkara Kaymakamı Turan Eren’i, ziyaretimde gelmiştim, bir de 2006 yılında Gökçeada’ya giderken mola esnasında uğramıştım.

Tekirdağ, Trakya’nın en büyük kenti. Bir Rumeli şehri. İstanbul’un komşusu ve Türkiye’nin batısı. Marmara’nın incisi. Tekirdağ’ın; geçimli, demokrat ve saygılı bir insan yapısı var. Huzurlu bir kent.

K. TURGUT: Tekirdağ ilinin 2023 vizyonu konusunda çalışmalarınız var mı? Cumhuriyetimizin kuruluşunun 100. yıl dönümünde Tekirdağ ilini nerede görmek istiyorsunuz. Bununla ilgili bir yol haritanız var mı?

A. YERLİKAYA: Biz, bir sanayi kentiyiz. 2023 yılında Tekirdağ'ı; "Ergene Havzası Koruma Eylem Planı" uygulanmış, tamama ermiş, Su kullanımı düzeni sağlanmış, Sanayisi, yer altı su kullanımını bırakmış, Meriç'ten; günlük saniyede 6 m³ su, boru hattı ile Organize Sanayilerimize, Derin Deşarj Anonim Şirketimizle dağıtılır olmuş, Ergene ve onun kolları ile yatakları temizlenmiş, kendi doğal debilerinde, temiz akar hale gelmiş.

Yine; Mekânsal kısıtlamalar, ulaşma kültürü ile devam ettiriliyor, sanayide istihdam sayısı 250 bin olmuş, Asyaport limanından sonra, Marmara Ereğlisi'ne yeni liman yapılmış ve hizmete girmiş, 25 bin kişi istihdam eden Tekirdağ Organize Sanayi Bölgesi kurulmuş, otomotiv ve otomotiv ihtisas OSB de faaliyete geçmiş, Başta sanayicilerimiz olmak üzere eğitim gönüllülerimizle birlikte; Tekirdağ, Çorlu ve Çerkezköy'de 3 eğitim kampusu inşa etmek istiyoruz.

2023 de nüfusumuzun, 1 buçuk milyona yaklaşacağı ve işsizliğin % 5'in altında olacağını düşünüyorum. Tüm OSB'lerin, Özel Endüstri Meslek Liseleri'nde kendi ihtiyaçları olan nitelikli iş gücünü, yetiştirdiklerini de göreceğiz. Şarköy'ün "mavi bayrağı"nın yanında, en az 3-4 tane daha "Mavi Bayraklı" sahlimiz olacağına, inanıyorum. Büyükşehir olduk. On yılda (2013'ten 23'e) Büyükşehir'in sağladığı kaynak avantajı ile; alt yapı, çevresel hizmetler, depremsellik, kentsel dönüşüm noktasında, beğenilen bir seviyeye geleceğimizi söyleyebilirim.

K. TURGUT: Tekirdağ için simgesel bir kent tanımlaması yapılmak istenirse bu kenti tanımlayan cümle ne olurdu?

Tekirdağ, sanayi kenti.

Sanayileşmede iller

sıralamasında 10. Vergi

tahakkuk ve tahsilatında,

Türkiye 9.suyuz. Şehrimizde

1400 sanayicimiz ve bu

sektörde, 130 bin çalışanımız

var. İstanbul, sanayi ve

vergide, Türkiye birincisi.

İstanbul'un komşuları

sanayide, istihdamda ve

vergide önemli iller.

A. YERLİKAYA: Tekirdağ, "Türkiye'nin Batı Yakası"

K. TURGUT: Ülkemizin önemli çevre projelerinden olan Ergene Havzası Projesi ve Eylem Planından bahsedermisiniz?

A. YERLİKAYA: Ülkemizde, 25 havza bulunuyor. Ergene de bunlardan biri. Ergene; Tekirdağ, Kırklareli ve Edirne illerimizin bir kısım topraklarından oluşmaktadır.

Havzanın yüzölçümü, 11 bin km², nüfusu 1 milyon 150 bin. Üzerinde, 2 binin üzerinde sanayi tesisini barındırıyor. Tekirdağ nüfusunun 624.013'ü, burada yaşıyor ve ilimiz yüzölçümünün %70'i, havza içerisinde kalmaktadır.

Yoğun sanayileşme ile birlikte, bölgemizde 1970, 80 ve 90'lı yıllarda;

plansız, dağınık, çarpık sanayileşme yaşıyor. Gelen sanayinin en önemli özelliği, büyük miktarlarda su kullanan olması. Bu suyu, yer altı su kaynaklarından çekiyorlar. Sonra atığını, Ergene Nehri, kardeşi Çorlu Deresi ve bunları besleyen kollarına deşarj ediyorlar.

Balıkların tutulduğu, etrafında hayvanların otlağı ve suyunu içtiği nehir, kısa sürede etrafına yaklaşılmaz hale geliyor. Cümlelerin bu süreci yeterince anlatması çok zor... Bir kere görülmesi yeterli.

Her platformda Ergene insanı, bu durumu kabul etmediğini ve çözümmesini istemiş, istiyor. STK'lar, medya... Her platformda bunu devamlı gündeme getiriliyor.

Orman ve Su İşleri Bakanımız Sayın Veysel Eroğlu, Başbakan Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın talimatıyla, 6 Mayıs 2011'de "Ergene Havzası Koruma Eylem Planı"nı açıkladı. Plan, 15 maddeden oluşuyor. Bilirsiniz, 13 Haziran 2013 tarihinde de Resmi Gazetede "Ergene Havzası Koruma Eylem Planı" Başbakanlık Genelgesi olarak yayımlandı.

Peki, şu ana kadar neler yapıldı?

İki büyük sorun vardı. Havzanın altındaki yer altı suyu, kayıtsız plansız ve aşırı kullanımla, (yer altı suları) aşağılara çekildi. Yıllık en az, 20 milyon m³, fazladan, su kullanımından bahsediyoruz. İkincisi, havzanın üzerindeki su kullanan sanayicilerin düzensizliği, dağınıklığı, münferit arıtmalar ve deşarj sorunları...

Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığımız, dağınık yapıyı dönüştürmek ve planlı- düzenli hale getirmek, yani OSB haline getirmek için yasal alt yapıyı 2011 yılında oluşturdu.

"İslah OSB" kavramı bu şekilde doğmuş oldu. Organize Sanayi Bölgesi olmak için tespit edilen eksikliklerin giderilmesi. Bu bir süreç. Bu geçiş döneminin adını da "İslah olma" olarak tanımlamış Bakanlık. İslah Organize Sanayi Bölgesi ismi buradan çıkıyor.

Anlatması kolay, uygulaması zor ve zahmetli. Çok sabır gerektiriyor...

Bugün şehrimizde, 8 Islah OSB bulunuyor.

Velimeşe, Veliköy, Ergene 1, Ergene 2, Türkgücü, Muratlı, Karaağaç ve Yalıboyu Islah Organize Sanayi Bölgeleri. Toplam 3.411 ha alanda, 602 firmada 130 bin kişi çalışıyor. Karaağaç Islah OSB dışında diğerlerinin tümüne, mülki idare amirleri başkanlık ediyor.

Bu 8 IOSB’de, 602 firmayı bu işe inandırdık. Üye olmaları sağlandı. Böylece kurumsal bir altyapı sağlandı.

Altyapı ve Atıksu Arıtma Tesisleri projelerini yaptırarak ve ilgili bakanlıklara onaylattırdık. Islah OSB’lerimiz, Çerkezköy OSB ve Çorlu İhtisas OSB’imizle birlikte; “Tekirdağ Ergene Derin Deniz Anonim Şirketi”ni kurduk.

Böylece 9 OSB’mizin, endüstriyel arıtılmış kullanım suları Ergene’ye değil, Marmara Denizi’ne deşarj yapılacak. Bunun için karada kolektör hattı yapılacak. Bunun, Türkiye’de ve Avrupa’da örneği yok.

Günlük, 500 bin m3 arıtılmış suyu, karada 82 km’lik kolektör hattı (bunun 19,5 km’lik kısmı tünelle) ile denize, buradan da 5 km deniz içine dip akıntıya (-48 metre) deşarj edilecek.

Bunun proje alımını Derin Deniz A.Ş. ile yaptık. Projeyi ilgili Bakanlıklara onaylattık.

Ekim ayında, Organize Sanayi Bölgesi haline gelmek için başvurularımızı yapıyoruz. Hedefimiz, Ekim ayı içerisinde bunu başarmak.

Peşinden, Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığımıza, kredi müracaatımızı yapacağız. İnşallah, sonra yapım aşamasına geçilecek.

Derin deşarj ile OSB’lerimiz tatlı suya, yani Ergene ve onun kollarına, deşarj yapılması bitecek.

Artık arıtmalar, tek elden OSB’lerimizce yapılacak. Deşarj kolektör hattı ve A.Ş. işletiminde yapılacak. Sanayicimiz çevre yönetimince sıkıntıya girmeyecek. Arıtma ve deşarj yönetimi, OSB ve Derin Deşarj A.Ş.’ce yapılacak. Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü ve Bakanlığımız, online izleme ile süreci, devamlı kontrol edecektir.

Ergene’ye deşarj yapılması işi bittikten sonra, DSİ de Ergene Nehri’nin, yatak temizliğini yapacak.

Burada keselim, isterseniz...

K. TURGUT: Tekirdağ ilinde sizin başlatmış olduğunuz ve özellikle önem verdiğiniz bir proje var mı?

A. YERLİKAYA: 6 Mayıs 2011 tarihinde açıklanan, “Ergene Havzası Koruma Eylem Planı”nın Tekirdağ iline verdiği görevi yürütüyoruz.

Bu, sadece Türkiye’nin değil, dünyanın da önemli bir çevresel projesi.

Valilik olarak; Çevre ve Şehircilik Bakanlığımıza, OSB’lerimizin dışındaki kalan toplam 3.800 ha “sanayi lejantlı” alanların kullanımının, OSB’lerin doluluk oranları, %75 oluncaya kadar, durdurulmasını arz ettik.

Bakanlık, 1/25.000’lik Çevre Düzeni Planını bu şekilde değiştirdi. Bunu 30 Ekim 2012’den itibaren, Tekirdağ’da uyguluyoruz.

Başlangıçta zorlandık. Ama, şimdi herkes memnun. Bence Türkiye’de, ilk 10 (on) sanayi kentinde, Tekirdağ’da bizim yaptığımız, “Mekân-

sal Kısıtlama" olmalı, diye düşünüyorum.

K. TURGUT: İlin, sanayi ve istihdam potansiyelinin, bölge ölçeğinde değerlendirmesi için yapılan çalışmalar hakkında neler söylemek istersiniz?

A. YERLİKAYA: Tekirdağ, sanayi kenti. Sanayileşmede iller sıralamasında 10. Vergi tahakkuk ve tahsilatında, Türkiye 9.suyuz. Şehrimizde 1400 sanayicimiz ve bu sektörde, 130 bin çalışanımız var. İstanbul, sanayi ve vergide, Türkiye birincisi. İstanbul'un komşuları sanayide, istihdamda ve vergide önemli iller. Bölgede; İstanbul, Kocaeli ve Tekirdağ göç alıyor. İşsizlik, Tekirdağ'da %6,1. Türkiye işsizlik rakamının çok altında.

Şehrimiz sanayicisinin en önemli sorunu; her vasıfta, çalışacak insan bulma sorunu...Özellikle de yetişmiş ara eleman temini. Artık, OSB'lerimiz kendi, Özel Endüstri Meslek Liselerini kuruyorlar. Çerkezköy OSB ise bu noktada 2. yılını tecrübe ediyor.

K. TURGUT: Sayın Valim, bu ayki İdarecinin Sesi Dergisi'nin kapak konusu "Koruyucu Aile ve Gönül Elçileri Projesi" olacak. Başbakanımız'ın eşi Emine Erdoğan Hanımefendi'nin himayelerinde yürütülen bu proje kapsamında ilde yürütülen çalışmalar hakkında neler söylemek istersiniz?

A. YERLİKAYA: Sizin de bildiğiniz gibi bu proje, 2012 yılının Aralık ayından sonra kamuoyunda, güçlü bir şekilde yankı buldu. Bizde bu konu ile ilgili olarak muhtelif tarihlerde, şehrimizde toplumun farklı kesimleri ile bir araya geldik. Bu süreçte, Aile ve Sosyal Politikalar İl Müdürlüğümüz'ün konu ile ilgili yürüttüğü çalışmaları, insanlarımızla paylaştık. Bu proje başladığında, ilimizde "Koruyucu Aile" sayımız sadece 7 idi. Şimdi 7'den 26'ya çıkan bir sayımız var. Artık, "Koruyucu Aile" kapsamına alınacak, çocuğumuz kalmadı!Biz, 'Koruyucu Aile'lerimizle zaman zaman birlikte oluyor, konu ile ilgili değerlendirmeler yapıyoruz. Tekirdağ'da şu an, Gönül Elçisi olarak 11.594 insanımız yer

alıyor. 81 il içinde, 12. sıradayız. Toplumumuzda, bizlere göre dezavantajlı kesimlere ulaşmak adına bu proje de son derece önemli. Bu nedenle de biz, Toplum Kalkınmasında "Koruyucu Aile ve Gönül Elçileri Projesi"ni, oldukça önemsiyor, yapılmakta olan çalışmalara destek oluyoruz.

K. TURGUT: Sayın Valim, Dergimiz aracılığı ile mülki idare mesleğine yeni giren arkadaşlarımıza neler söylemek istersiniz?

A. YERLİKAYA: Mesleğine olan sevgi, işini sevmesi önemli. Sevgi, heyecanı heyecan da çalışmayı getirir.

Mülki idare mesleğine yeni giren arkadaşlarımız; geçimli olmalı. Başkaları kendisiyle, kendisi de insanlarla güzel geçinmeli...

Devamlı, mesleki bilgi noktasında, kendilerini yenilemeliler.

Bizim mesleğimiz, insanımıza hizmet etmektir. Hizmet etmek ise nimmettir. Bu herkese nasip olmaz.

Tarihçe

Tekirdağ İli coğrafi konumu dolayısıyla stratejik önem taşıyan, Anadolu ile Balkanlar arasında geçit bölgesi olup İstanbul'a yakınlığı sebebiyle Boğazlar üzerinden geçen Asya ve Avrupa kavimlerinin ilişkilerinden dolayı İstanbul tarihine sıkı sıkıya bağlı bir vilayettir. İstanbul'un zaman zaman saldırıya uğramasının etkileri ilimizde de görülmüş, topraklarının da verimli olması birçok kavimlerin egemenlik iddialarına sahne olmuş, yine bu yüzden muhtelif kültürlerin ve kavimlerin egemenliği altında kalmıştır.

İlin M.Ö. 4000 yıllarına kadar uzanan tarihi boyunca çeşitli uygarlıkların etkisi görülmüştür. Bu dönemler içerisinde BİSANTHE, RODOSTO, TEKFURDAĞI gibi isimler alan Tekirdağ'ın, il sınırları içinde tarih öncesi

ve tarih çağlarında tam bir kronoloji vermemekle birlikte iskan edilmiş yerler tesbit edilmiştir. Paleolitik ve Neolitik çağlara ait bir yerleşme yeri bulunmayan Tekirdağ'da Saray ilçesindeki Güngörmez ve Güneşkaya Mağaraları ile Marmaraeğlisi'ndeki Toptepehöyük'te Kalkolitik Çağ buluntularına rastlanmıştır. Tekirdağ sahil şeridinde, yüzeyde yapılan araştırmalara göre İlk Tunç Çağı'nda yoğun yerleşmeleri olduğu anlaşılmaktadır. Trakya'da Son Tunç Çağı ile Erken Demir Çağında büyük bir göç dalgası meydana gelmiştir. Antik kaynaklar ve arkeolojik bulgular yetersiz kaldığından bu dönem tam olarak aydınlatılamamıştır. Trakya, M.Ö. 7. Yüzyılda Grek kolonilerinin kurulmasıyla ticarete açılmıştır. Bu dönemde Trakya'nın Marmara kıyılarında kentler kurulmuştur. M.Ö. 514-513 yıllarında Pers Kralı Darius'un İskit Seferi sonrasında Trakya, Pers egemenliğine

girmiştir. Bu egemenlik M.Ö. 478-477' de Atina'nın Pers tehlikesine karşı kurduğu Attik-Delos Deniz Birliği'nin Persleri Trakya'dan temizlemesine kadar devam etmiştir. M.Ö. 342 yılında Makedonya Kralı 2.Philip Trakya'yı topraklarına katarak Odrys Krallığı'nı kendine bağlamış, 2.Philip'in büyük oğlu İskender'in ölümünden sonra ise Trakya, Lysimachos'un egemenliğine girmiştir.

Roma İmparatoru Tiberius'un Trakya'ya bir vali göndermesi ile başlayan gelişmeler, M.S. 46 yılında İmparator Cladius'un Trakya'da Roma Eyaletini kurması ile sonuçlanmıştır. Trakya uzun yıllar Roma hakimiyetinde kalmıştır. M.S. 395 yılında imparatorluğun ikiye ayrılmasıyla Doğu Roma İmparatorluğu içinde kalan Trakya 1354, yılında Süleyman Paşa komutasındaki kuvvetlerin Gelibolu'ya çıkmasıyla Türklerin hakimiyetine girmeye başlamıştır. 1356 yılında, Şarköy ve Malkara

ele geçirilmiş, 1357'de I. Murat Tekirdağ ve Çorlu'yu Türk hakimiyetine almıştır. Bu arada Bizanslılar kısa bir süre Tekirdağ topraklarını geri almışlarsa da, I. Murat 1363'de buraları yeniden Osmanlı topraklarına katmıştır.

Balkan Savaşlarında (1912) Bulgar işgaline uğrayan ilimiz toprakları, 1913 yılında düşman işgalinden kurtarılmıştır. I. Dünya savaşından sonra Mondros Mütarekesi'nin verdiği imtiyazdan faydalanan Yunan kuvvetleri 20 Temmuz 1920'de Tekirdağ'ı işgal etmiş ancak 13 Kasım 1922'de Yunan işgali de sona erdirilerek tekrar Türk yönetimine geçmiştir.

M.Ereğlisi 29 Ekim'de, Çerkezköy ve Saray İlçeleri 30 Ekim'de, Çorlu 1 Kasım'da, Muratlı 2 Kasım'da, Malkara ve Hayrabolu 14 Kasım'da, Şarköy de 17 Kasım'da düşman işgalinden kurtarılaraq Türk yönetimine geçmişlerdir.

20 Ocak 1921 tarihli Teşkilat-ı Esasiye Kanunu gereğince girişilen yeni örgütlenme sırasında Tekirdağ il olmuş, ancak; Kurtuluş Savaşının güç koşulları altında örgütlenme hemen sağlanamamıştır, Cumhuriyetin ilanından az önce, 15 Ekim 1923 tarihinde İl merkezi haline getirilmiştir.

Tekirdağ'ın unutamadığı mutlu günleri arasında 24 Aralık 1840'da

Büyük Vatan Şairi Namık Kemal'in burada doğması, Çanakkale Destanı'nı yaratan 19. Tümen'in Mustafa Kemal'in önderliğinde Tekirdağ'da savaşa hazırlanması, 23 Ağustos 1928'de Atatürk'ün Harf İnkılabı vesilesiyle Tekirdağ'a gelip Başöğretmen olarak ilk dersi vermesi gibi olaylar bulunmaktadır.

Egnatia Yolu

Tekirdağ, coğrafi konum itibarıyla, asırlar boyunca bölgede bulunan büyük medeniyetlerin, siyasi ve sosyal yaşamlarına ev sahipliği yapmıştır. Bunun en büyük göstergeleri, Tekirdağ İl sınırları içerisinde bulunan yollardır. M.Ö.İl.yy'da Roma İmparatorluğu'nun doğu ve batısını birbirine bağlayan Via Egnatia yolu, Arnavutluk'un Durres Kentinden başlayıp, Balkanlar üzerinden İstanbul'a ulaşır ve İpek Yolu'na bağlanır.

Yaklaşık 1.120 km uzunluğunda bulunan Egnatia Yolu diğer Roma yolları gibi 6m genişliğindedir. Tekirdağ İl sınırları içerisinde bulunan Marmara Ereğlisi İlçesinden, Malkara İlçemize bağlı Kermeyan Köyü'nden geçerek bugünkü İpsala (Antik Kypsela) dan sonra Adriyatik kıyılarına ulaşmaktadır.

Sultanlar Yolu

Tekirdağ, Osmanlı İmparatorluğu devrinde, devlet merkezi olan Edirne-İstanbul gibi iki önemli şehri arasında ve sefer yolları üzerinde bulunduğu için, hemen bütün padişahların geçit ve uğrak yeri olmuştur.

Kanuni Sultan Süleyman'ın 1529 ve 1532 yıllarında Viyana kapılarına dayandığında izlediği yoldur. Nisan 2011 tarihinde ilki yapılan Sultanlar Yolu Yürüyüşü, Kapıkule'den başlayıp Edirne, Vize ve İl sınırlarımız içinde bulunan Saray İlçemizden geçerek Topkapı Sarayı'nda son bulmuştur.

Üç Kemaller Diyarı

Tekirdağ ve topraklarını “Üç Kemaller Diyarı” olarak nitelemek yanlış olmaz. Atatürk’ün hürriyet aşkının ilk kıvılcımlarını aldığı, vatan ve özgürlük şairi Namık Kemal Tekirdağlı’dır. İkinci Kemal ise Mustafa Kemal Atatürk’tür. “ Üç Kemaller Diyarı” derken, üçüncü Kemal, gene Balkanlarda(Üsküp) doğmuş büyük şair Yahya Kemal Beyatlı’dır.

TEKİRDAĞ VE MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Birçok tarihi olaylara sahne olan Tekirdağ için ATATÜRK’ ün özel bir yeri vardır.

- I.Balkan Harbi yıllarında, Trakya Bulgar işgalinden kurtulurken 13 Temmuz 1913’te Şarköy İlçesine,
- Dünya Savaşı nedeniyle 2 Şubat 1915’te, 19.Fırkayı teşkil etmek üzere Tekirdağ’a ,
- 23 Ağustos 1928 tarihinde, Harf Devrimini başlatmak üzere, denizden Ertuğrul yatıyla Tekirdağ’a,
- 3 Haziran 1936’da yapılan yeni göçmen köyü inşaatını görmek üzere Muratlı İlçesine,
- 16-17 Ağustos 1937 tarihlerinde büyük Trakya manevralarını izlemek üzere Tekirdağ’a toplamda 5 kez gelmiştir.

“...az zaman sonra ve Türk harfleriyle, göz kamaştırıcı Türk manevi inkişafının vasıl olabileceği kudret ve itibarın beynelmilel seviyesini gözlerimi kapayarak şimdiden o ka-

dar parlak görüyorum ki, bu manzara beni gayşediyor (Kendimden geçiriyor). Ben yalnız bu gün Tekirdağ’lılarda sezdiğim ruh ve hissi halete, yalnız buna dahi istinaden kat’i olarak beyan edebilirim ki, bütün Türk Milleti bu mesele de benim gördüğümü, benim hissettiğimi aynen görmekte ve hissetmektedir...”

TEKİRDAĞ VE NAMIK KEMAL

21 Aralık 1840 tarihinde Tekirdağ’da dünyaya gelmiştir. Babası Yenişehirli Mustafa Asım Bey, annesi Fatma Zehra Hanım’dır.

Tekirdağ’daki evlerinin civarında bulunan tekkenin şeyhi Tokatlı Hafız Ali Rıza Efendi kendisine “Mehmet Kemal” adını vermiştir. Çocukluğu annesinin babası Abdülatif Paşa’nın yanında geçmiştir. Abdülatif Paşa, Tekirdağ (Tekfurdağ) sancağında vali yardımcılığı görevinde bulunmaktaydı.

Namık Kemal, Türk milliyetçiliğinin öncülerinden, Genç Osmanlı hareketi mensubu, yazar, gazeteci, devlet adamı ve şairdir. Namık Ke-

mal aynı zamanda Gelibolu, Rodos ve Sakız adasında mutasarrıflık yapmıştır. 2 Aralık 1888 de 48 yaşında hayatını kaybetmiştir. Kabri Gelibolu Bolayırda’dır.

**Yüksel ki yerin bu yer değildir:
Dünyaya gelmek hüner değildir.**

TEKİRDAĞ VE YAHYA KEMAL

Büyük Şair Yahya Kemal Beyatlı, 2 Aralık 1884 yılında Balkanlar’da (Üsküp) doğmuştur. Asıl adı Ahmed Agâh’tır. Kendisi; Atatürk döneminde 1 Mart 1935’te V.Dönem ve 3 Nisan 1939’da VI.Dönem Tekirdağ Milletvekiliği yapmış, Tekirdağ’a olan bağlılığını ve ilgisini Yol Düşüncesi adlı şiirinde Tekirdağ’dan “Fetihler Ufku Tekirdağ” sözleriyle ifade etmiştir.

**- Cihan vatandan ibarettir,
itikadımca**

**- Budur ölümde benim
çerçevem, murâdimca;**

**- Vatan sehirleri karsımda, her
saat, bir bir;**

- Fetihler ufku Tekirdag ...

Marmara'nın İncisi TEKİRDAĞ

Marmara denizine 127,5 km kıyısı olan ve bundan dolayı haklı olarak "Marmara'nın İncisi" unvanıyla anılan ilimiz, sahip olduğu doğal güzellikleri ve barındırdığı kültürel varlıklarıyla turizm açısından göz ardı edilemeyecek avantajlara sahiptir.

Özellikle yaz aylarında plajları ve eğlence yerleriyle bir eğlence merkezi olma yönünde hızla ilerleyen Kumbağ Beldesi ile yeşil bağları, zeytin bahçeleri, sahilleri ve şaraplarıyla ünlü Şarköy ve bağlı beldeleri önemli tatil merkezlerimizdendir. Buralarda Yeme-içme, eğlence ve konaklama tesislerinin, ikinci konutlarının çok olması, bu yörelerimize turizm sezonu içerisinde hareket ve canlılık getirmektedir.

Bisanthe

Samos'lu kolonistler tarafından kurulmuştur. Kuruluş tarihi kesin olarak bilinmemektedir. Antik kaynaklarda ilk kez M.Ö. 430 yılının olayları ile ilgili olarak, Here-

Perinthos

dot Tarihi'nde kentin ismi geçmektedir. Ksenophon'un Anabasis adlı kitabında, Odrys Kralı Seuthes, Bisante'nin deniz kıyısındaki en güzel şehirlerden biri olduğundan bahsetmektedir. Kentin yeri konusunda tartışmalar vardır. Son arkeolojik verilere göre Barbaros'a lokalize edilmektedir.

Perinthos

M.Ö. 600 civarında Samos'lu kolonistler tarafından kurulmuştur. Tarihçi Plinius, Perinthos'un 200 ayak genişliğinde bir kara parçasıyla anakaraya bağlı olduğunu yazmaktadır. M.S.3. yüzyılda adı; Herakleia olarak değişen kent bugünkü Marmara Ereğlisi ilçe merkezidir.

Heraion Teichos

Tarihçi Herodot tarafından Perinthos'un yakınlarında olduğu antik kentin, yazılı kaynaklara göre Karaevli Köyü altında Çitlenbik Deresinin denizle birleştiği yerde olduğu ileri sürülmektedir.

İstanbul-Tekirdağ Karayolu üzerindeki Karaevli mevkiinde Trak Krallığına ait “ Antik Heraium Teichos” adlı yerleşkede 2000 yılından beri araştırma ve kazılar devam etmektedir.

Ganos

Ksenopohon’da Trak (Odrys) Kralı Seuthes’in kıyıda ki kentlerinden biri olarak bahsedilen Ganos, Şarköy ilçesi’ne bağlı bugünkü Gaziköy sınırları içinde yer almaktadır.

Toronte

Şarköy ilçesi Tepeköy’de bulunan, Apollon-Toronteos’a adanmış olduğu yazıttan anlaşılan bir adak steline göre bu antik köy, Tepeköy ile aynı yere lokalize edilmektedir.

Ganos

Apri

M.S. 46 yılında Roma İmparatoru Cladius tarafından kurularak, emekli Roma askerlerinin yerleştirildiği antik yerleşim alanı, Malkara İlçesi’nin Kermeyan Köyü’nün bulunduğu yerdir. Bizans İmparatorluğu döneminde önemli bir yerleşim merkezi durumuna gelmiştir.

Barbaros (Banados)

İonyalılar tarafından yaklaşık İ.Ö. VI. Yy.da kurulduğu sanılan bu kıyı kenti, Bizanslılar zamanında yoğun bir yerleşmeye sahne olmuştur. Antik Çağda adı Banados olan kentin surları, bugünkü Barbaros Beldesinin kuzey-batısındadır.

Misinli

Çorlu İlçesine bağlı olan ve E-5 karayoluna çok yakın olan Misinli köyünde kale kalıntıları ve burçlar bulunmaktadır.

Beşiktepe

Merkez İlçeye bağlı Ahmedikli ve Hacıköy arasında beşiğe benzer bir tepe üzerinde bulunan kale kalıntıları, buranın eski bir yerleşim merkezi olduğunu göstermektedir.

Güneşli

Saray ilçesinin 2 km. kadar batısındadır. Eski bir yerleşim merkezidir. Burada çok sayıda tarihi eser bulunmuştur.

Güngörmez Mağaraları

Güngörmez karayolunun 3. Km'sinde Saray'ın güneyinden geçen Galata deresinin dik yamaçlarında yer alırlar. M.Ö. 5000-3000 kalkolitik çağ buluntularına rastlanmıştır.

Güngörmez Mağaraları

Kastro

Eski adıyla Kastro, şimdiki ismiyle Çamlıkoy; Trakya'nın Bahçeköy deresinin Karadeniz'e döküldüğü bu küçük koy 2.5 km kumsalıyla, Saray'ın sahil şerididir. Yıldız Dağları ormanları ve Karadeniz'in güzelliklerini bir arada barındıran, yeşil ile mavinin kucaklaştığı Çamlıkoy yurdumuzda eşine ender rastlanan turizm merkezlerinden biridir. Saray'dan Çamlıkoy'a kadar olan yol güzergahı da Yıldız Dağlarından (ormanlarından) geçer. Güzergahta yapılan dağ evleri, nehir boylarındaki mesire yerleri görülmeye değerdir.

Kastro

Yamaç Paraşütü

Uçmakdere semalarında süzölmek için, 625 metre yükseklikteki Nişantepe'ye çıkmak gerekiyor. Dört kalkış noktası bulunmakta olup, zirveden kalkıldığında Ayvasıl koyuna iniş yapıyorsunuz. Zirve ile iniş noktası arasında 6 kilometrelik yol vardır. Nişantepe'nin su üzerindeki uygun irtifası; SIV hareketlerinin çalışmasına da olanak sağlamaktadır.

Yamaç Paraşütü Festivali

Her yıl Mayıs ayında gerçekleştirilen festivalde, 625 m yüksekliğindeki Nişantepe'den atladığınızda, önünüzde Marmara Adası, sağınızda Uçmakdere, Hoşköy, Şarköy, (hava açıksa) Çanakkale Boğazı'nın girişi, sol tarafınızda Kumbağ, Barbaros, Tekirdağ, altınızda yemyeşil Ganos ormanları ve masmavi Marmara Denizi'ni seyrederek Ayvasıl Plajı'na güvenli bir iniş yapabilirsiniz.

Kültür Varlıklar

Hükümet Konağı

Binanın ön kısmı; Hicri 1328 (1912-1913) de Mutasarrıf Selanikli Hüsnü Bey tarafından yaptırılmıştır. Arka kısmı ve önündeki beton bahçe 1934 yılında Vali Haşim İŞCAN tarafından yaptırılmıştır.

Binanın arka bahçesi ile arka kısımdaki 3 kat ilavesi 1946 yılında Vali Ferit NOMER tarafından yaptırılmıştır. Hükümet Konağının mevcut tapusu Maliye hazinesi üzerine olup, tapu kütüğündeki kaydı; müstemilatıyla beraber bahçeli kâgir Hükümet Konağı olarak Ortacamii Mahallesi, Hükümet Caddesi, Pafta 30, ada 100, parsel 6 dır. Hükümet Konağı'nın bahçesiyle beraber yüzölçümü 9254,88 m² dir.

Rakoczi Müzesi

Barbaros Caddesi üzerinde eski bir Türk evi olan bina 1676-1735 yılları arasında yaşayıp, son yıllarını Tekirdağ'da geçiren Erdel Prensi ve Macar Halk Kurtuluş Kahramanı II.Rakoczi Frençh'in anılarına izafeten Macar Hükümetince müze olarak düzenlenmiştir. Mülkiyeti ve içindeki zati eşyalarıyla birlikte Macar hükümetine ait olan müze 25 Eylül 1982 tarihinde ziyarete açılmıştır. Sergilenen eserler arasında Türk-Macar ilişkilerini ve iki ulusun halk sanatlarındaki beraberliklerini simgeleyen eserler ile Rakoczi'nin şahsi ve ailesine ait eşyalar yer almaktadır.

EVLIYA ÇELEBİ

SEYAHATNAMESİ'NDE TEKİRDAĞ

Rum tarihçilerinin yazdıklarına göre Tekirdağ, İstanbul tekfurlarının bağlarının olduğu bir şehir imiş. Tekfur kral her mevsim gemilere binip bu gönüllere ferahlık veren bağlıklara gelip, bir müddet istirahat edermiş. Bağ ve bahçelerinde fasıllar edip buradan tekrar İstanbul'a yani Bozant'a gidermiş.

Bir iki kere Emeviler, Şam Trablusu, Sayda, Beyrut, Akka, Filistin ve Yafa iskelelerinden binlerce parça gemiye arap askerleri doldurup, uygun mevsim günlerinde İstanbul'un fethine geldiklerinde önce bu Tekirdağ kalesini fethedip, donanmayı limanına koyup, sonra İstanbul'un yarısını ve Galata'sını iki kere bu şekilde fethetmişlerdir. Ama Tekirdağ'ını fethederek gitmişlerdir. Sonra 752 veya 759 (1351) tarihinde Orhan Gazi zamanında Kara Koca, Kara Foça ve Kara Mürsel adlarında yetmiş adet erlerin yardımı ile Gazi Süleyman Paşa eliyle fethedilmiştir.

Adet olduğu üzere, evvelkiler gibi buranın kalesini de yerle bir etmişlerdir. Böylece buraları ellerine geçirmiş olduklarından Silivri'den ve İstanbul'dan bir kâfirin dışarı çıkması mümkün olamamıştır. Hemen her zaman baskınlar yapıp, avlar avlanıp yine Tekirdağ'ına girerlermiş. Bu Tekirdağ'ın ilk fethi bu şekilde olmuştur.

Barbaros Yolunun Efsanesi (Kral Yolu)

Tekirdağ'a bağlı deniz kenarında bir köy olan Barbaros'ta, Barbaros Bey'inin bir kızı varmış. Tekirdağ Beyinin oğlu ise bu Barbaros Beyinin kızına aşık olmuş. Babasından kızı istemesini rica etmiş. Barbaros Beyi kızını bir şartla verecekmış. Bu şart da Tekirdağ'dan Barbaros'a kadar, denizin hemen yanından bir yol yapılmasıymış. Tekirdağ Beyi yolu yaptırmış. Böylece çocukları birbirleriyle evlenmişler. Bir gün Tekirdağ'dan Barbaros'a giderken deniz çok dalgalıymış. Deniz kenarındaki yolda giden araba, atlar ve iki genç dalgalara kapılarak uçsuz denizde boğulmuşlar. Barbaros Beyi, gençlerin ölümünden (yolun yapılmasını istediği için) kendini sorumlu tutmuş. O zamandan beri denizin içinde taşlardan bir yol bulunmaktadır. Ancak, buranın bazı kısımları çökmüş ve üzerini yosunlar kaplamıştır.

Arkeoloji ve Etnografya Müzesi

Tekirdağ Müzesi 1967 yılında bugün Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nün bulunduğu binada hizmete girmiş, 1977 yılına kadar küçük bir teşhir salonunda hizmetini sürdürmüştür. Bugünkü müze binası 1927 yılında Vali Konağı olarak inşa edilmiştir. 1977 yılında İl Özel İdaresi'nce Kültür ve Turizm Bakanlığı'na tahsis edilen ilk Cumhuriyet dönemi yapılarından olan kâgir yapı, daha sonra aslına uygun restore edilerek müze haline getirilmiştir.

Etnografya Müzesi

Atatürk'ün daveti üzerine Türkiye'ye gelen, İstanbul Taksim Cumhuriyet Anıtı, Ankara Etnografya Müzesi önünde bulunan atlı Atatürk heykeli, Ankara Zafer Alanı'nda bulunan Atatürk Heykeli ve İzmir'deki atlı Atatürk Anıt'ını yapan ünlü heykeltıraş Pietro Cononica'nın 1932 yılında yaptığı Atatürk büstü Atatürk 'ün 1915 yılında Çanakkale Savaşları için "19.Fırkayı oluşturduğu Tekirdağ'da" Göğüs Hastalıkları Hastanesinin bahçesinde bulunmakta iken bugün orijinali Tekirdağ Arkeoloji ve Etnografya Müzesi'nde sergilenmektedir. İmitasyon büst yine

Göğüs Hastalıkları Hastanesinin(-Namık Kemal Üniversitesi-Tıp Fakültesi) bahçesinde yer almaktadır.

1923 yılına ait çevresinde Fetih Duvarları bulunan Tekirdağ (Tekfurdağı) Sancağı da Etnografya Salonunda sergilenmektedir.

Namık Kemal Evi

Tekirdağ Namık Kemal Evi, Orta cami mahallesi, Namık Kemal caddesi No: 7 de, Namık Kemal Derneği, İl Özel İdaresi, Tekirdağ Eğitim Vakfı, Tekirdağ Belediyesi, Vakıflar, Okullar, Belediyeler, Gönüllü kuruluşlar ve tüm halkımızın desteği ile

inşa edilmiştir.21 Aralık 1992 de temeli merasimle atılan bina, 21 Aralık 1993'te hizmete girmiştir.

19.Yüzyıl Osmanlı mimarisi tarzında üç kat olarak inşa edilen bina Tekirdağ eski evleri örnek alınarak bir sembol olarak yapılmıştır. Etrafında geniş bir bahçe duvarı vardır. Binanın dışı ve altı odası ahşap malzeme ile kaplanmıştır.Namık Kemal Caddesi'ne bakan bahçe duvarı tarafında, büyük bir portal kapı ile bahçeye girilmektedir. Bahçede Açık hava sahnesi ve seyirlik alan bulunmaktadır. Bodrum katının bahçeye açılan kapısından, bodruma girildiğinde büyük panolarla donatılmış sergi salonu göze çarpar. Burada çeşitli sergiler açılmaktadır.

Namık Kemal Evi

Rüstem Paşa Camii

1553 yılında Mimar Sinan tarafından yapılan Kanuni Sultan Süleyman'ın Damadı Sadrazam Rüstem Paşanın adını taşıyan cami bütün ihtişamıyla ayakta'dır.Ertuğrul Mahallesindedir.

Eser; Camisi, Medresesi, Hamamı ve Bedesteni ile bir külliye'dir.

Camii avlusuna yalın bir kapı'dan girilir. Avludaki mermer şadırvan, kurşun kaplı beşgen çatıyla örtülüdür. Kuzeydeki çift devaklı son cemaat yeri, ana mekanda yanlara doğru taşar. Dış son cemaat yeri ahşap çatı, iç son cemaat yeri ortada haç tonoz, yanlarda ikişer kubbe ile örtülüdür. Taç kapı dikdörtgen bordürlü ve mukarnalıdır. Yapı kitabesi büyük bir pano içerisinde mukarnaların altında, onarım kitabesi (1841) ise sağdaki mihrabiye'nin üstündedir

Kare planlı ana mekan kubbeye örtülüdür. Kubbeye geçiş trompları'dır. Köşelerdeki taşıyıcı payelere oturmaktadır. Taşıyıcı ayakların arasındaki sivri kemerli nişlerle kare plana devrim kazandırılmıştır.

Rüstem Paşa Camii

mıştır. Kubbe kasnağı dıştan da payandalarla desteklenmiştir. Kubbedeki alçı kabartma çiçek ve çelenkler dışında bezeme yoktur. Yalın bir yapı'dır. Mukarnalı mihrap dikdörtgen silmelidir. Mermer minberin yan aynalık ve korkulukları geometrik motiflidir. Camii ana mekan duvarları ile kubbe kasnağındaki pencerelerle aydınlık bir görünüm kazanmıştır. Kuzey batıdaki çokgen gövdeli tek şerefeli minarenin kemerli girişi taç kapının sağındadır.

Rüstem Paşa Medresesi

Camii'nin otuz metre doğusundadır. 1880'de harap olunca üzerine ahşap bir okul kurulmuştur. Rüştîye ve idadi olarak kullanılan bu yapı Cumhuriyet İlkokulu olarak kullanılmıştır. (Bugün sadece temel ve duvar kalıntıları görülebilir.)

Rüstem Paşa Hamamı

Medresenin hemen yanındadır. İlk şekli ile kubbeli bir yapı olan hamamın üzeri ahşap bir çatı ile örtülmüş. Kadınlar ve erkekler kısmı olmak üzere bir çiftte hamam şeklindeki yapıdan geriye, sadece taş ve tuğla duvarlardan bir kısmı kalmıştır.

Rüstem Paşa Bedesteni

Caminin 200 m. batısındadır. Altı kubbeli dikdörtgen planlı bir yapıdır. Kubbeler sekizgen kasnaklara oturur. Bedestenin dört tarafta birer kapısı vardır. Kapı kemerleri dıştan yuvarlak, içten sivri kemerlidir. Taş ve tuğla karışımından inşa edilmiş olan yapının uzun cephelerinde üçer, kısa cephelerinde ikişer pencere açılmıştır. Bedestenin kubbeleri birbirine geniş kemerlerle bağlı olan iki büyük fil ayağıyla taşınır. Kubbe geçişleri pandantiflerle sağlanmıştır. Son yıllarda onarılmış olan yapı Külliye'nin cami ile birlikte sağlam olarak görülebilen bir kısımdır.

Rüstem Paşa Çarşısı

Ayrıca Camii'nin doğusunda son olarak yeni bir çarşı yapılmıştır. Yeri Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne ait olan bu çarşı toplam 49 dükkandan ibaret olup inşaatına 1986 yılında Vali Dr. Süleyman Oğuz zamanında İl Özel İdaresi'nce başlatılmış, 1988 yılında da tamamlanmıştır. Külliye'nin dönem özelliklerini yansıtan mimariye sahiptir.

Eski Camii

Ertuğrul mahallesindedir. Yapım kitabesi yoktur. İlk yapı yanmıştır. Kaynaklardan bu yapının 1830'da Zahir Nazırı Tekirdağlı Ahmet Ağa tarafından yaptırıldığı anlaşılmaktadır. Cami önündeki sekizgen şadırvan perde motifleriyle bezelidir. Motiflerin üstündeki yazı kuşağı her yüzde ikişer pano içindedir. 1836'da yapıldığı anlaşılan şadırvan, ahşap çatıyla; uzun dikdörtgen planlı iki katlı son cemaat yeri düz çatı ile örtülüdür. Sundurmalı taç kapıdan ana mekana girilir. Dikdörtgen planlı ana mekanın üç

yanı kadınlar mahveli ile çevrilidir. Üst kat mahvelinin ortasında dairesel çıkıntı biçiminde müezzin mahfili yer alır. Altıgen mihrap nişi istiridye motiflidir. Alınlığı kıvrık dal ve çiçek motifleriyle bezlenmiştir. Mihrap nişi istiridye motiflidir. Bu niş ana mekandan ayrı dikdörtgen bir bölme içindedir; sağında minber, solunda vaaz kürsüsü bulunmaktadır. Minber ve kapı üstündeki motiflerden başka bezeme yoktur.

Orta Camii (Camii Vasat)

Kapıdaki kitabede, bugünkü yapının eski camiinin yerine yaptırıldığı yazmaktadır. 1854-1855 yıllarında Kürkçü Sinan Ağa tarafından yaptırılmıştır. Hükümet Caddesindedir. Duvarlar moloz taştır. Dikdörtgen planlı ana mekan ile buna eklenmiş kare planlı bir bölüm ve son cemaat yeri, ahşap çatı ile örtülüdür. Batı duvarına bitişik basamaklarla ikinci kata, girişin sağındaki basamaklarla kadınlar mahveline çıkılır. Taç kapının önünde iki ahşap sütunlu sundurma vardır. Aydınlanma, duvarlar ve kubbe kasnağındaki pencerelerle sağlanmıştır. Ahşap tavanda iki süs görülmektedir. Doğu ve batı duvarlarındaki gömme ayakları başlıkları, akantus yaprakları ve çelenklerle bezelidir. Başlıklardaki panolarda halife adları yazılıdır. Barok biçimindeki Mihrap nişinin yanlarında akantus yaprakları ile bezeli ayaklar vardır. Mihrap kavsarası motifli alçı süslemelidir.

Orta Camii

Eski Camii

Gazi Ömer Bey (Turhanoğlu Ömer Bey) Camisi

Tekirdağ Malkara ilçesi Gazi Bey Mahallesi'nde bulunan bu cami, Mora fatihi, Fatih Sultan Mehmet'in komutanlarından Turhanoğlu Ömer Bey tarafından 1493-1494 yıllarında yaptırılmıştır. Gazi Ömer Bey'in bu camiden başka, Malkara'da iki cami, üç mescit, bir kervansaray ve bir de dükkân yaptırdığı Malkara Kadılığı'ndaki bir arşiv belgesinden anlaşılmaktadır. Günümüze bunlardan yalnızca cami ve türbesi gelebilmiştir.

Cami düzgün kesme taştan, kareye yakın dikdörtgen planlı olup, üzeri dört trompun desteklediği merkezi bir kubbe ile örtülüdür. Caminin önünde üç bölümlü bir son cemaat yeri bulunmakta olup, bunlardan ortadaki kubbeli, iki yandaki de tonozludur. İbadet mekânı altı üstlü ikişer sıra pencerelerle aydınlatılmıştır. Mihrabı yuvarlak bir niş şeklindedir.

Caminin batı yönündeki minaresinin şerefeye kadar olan kısmı orijinal, şerefeden sonraki kısmı da 1980'li yıllarda yenilenmiştir. Minare kesme taştan dikdörtgen kaide üzerine yuvarlak gövdeli ve tek şerefelidir.

Gazi Ömerbey Camii

Süleymaniye Camii

Süleymaniye Camii-Çorlu

Çorlu'da en önemli tarihi eserlerden biri olan Süleymaniye Camii Kanuni Sultan Süleyman tarafından 1521'de yaptırılmıştır. Ana mekan tek kubbeli, cemaat mahfeli ise üç küçük kubbe ile örtülüdür. İlk yapıldığında 22 odalı medresesi de bulunan bu camii, Camii Kebir adıyla da anılmaktadır.

Güzelce Hasan Bey Camii - HAYRABOLU

Kayıtlarda "Ulu Camii" ve "Güzelce Hasan Bey Camii" olarak da geçmektedir. II. Beyazid'in damadı Güzelce Hasan Bey tarafından yaptırılmıştır. Yapımına 1486 yılında başlanmış 1499 yılında ibadete açılmıştır. Amerika Birleşik Devlet-

leri'nden bir üniversiteden (University of Southern California) heyet gelerek caminin mimarisi hakkında çalışmalar yapmışlar, akademik yayınlarında caminin özellikle ses ve günışığını alma sistemlerine hayran kalmışlardır.

Paşa Camii - Hayrabolu

Kayıtlarda "Çelebi Sultan Mehmet Camii" olarak da geçmektedir. İstanbul'un fethinden önce yapılmış (1419) ilçedeki tek camidir. Camiyi yaptıran Çelebi Sultan Mehmed, mimarı, Mimar Hacı İvaz Paşa'dır. 1875'te geniş çaplı bir onarımdan geçmiştir. 2001 yılında çatısı çöken cami, son olarak 2004 yılında onarımdan geçirilmiş ve 2005 başında yeniden ibadete açılmıştır.

Güzelce Hasanbey Camii

Ayaz Paşa Camii – Saray

Ayazpaşa Camii

Tekirdağ ili Saray ilçesindeki bu cami Sadrazam Ayaz Paşa tarafından 1539 yılında külliye olarak yaptırılmıştır. Günümüzde sadece külliyeye ait cami ve hamam ayakta kalmıştır.

Cami kesme taştan, kare planlı olarak yapılmış, üzeri kasanaklı bir kubbe ile örtülmüştür. Kubbeye

geçiş köşedeki tromplar yardımı ile sağlanmıştır. Caminin önünde üzeri kubbeli üç bölümlü bir son cemaat yeri bulunmaktadır. Mihrap yuvarlak bir niş şeklindedir.

Minaresi taş kaideli, ince silindirik gövdeli ve tek şerefelidir.

Tarihi Hora Feneri

Tarihi Hora Feneri Sultan Abdülmecid tarafından 1861 yılında Fransızlar'a yaptırılmıştır. Tamamen metal olan fenerin yapımında kaynak kullanılmamış, metaller civata ile tutturulmuştur. yerden yüksekliği 20m ve bir o kadar da temelinin bulunduğu söylenmektedir. 96 kristalden meydana gelen fener kendi ekseninde 360° dönerek görev yapmaktadır. Her tam dönüş 20 saniyede gerçekleşir ve bu sürede dört kez çakar. Eskiden gaz lambası ile çalıştırılan fener artık elektrikle çalıştırılıyor. İnşa edildiğinden beri aynı aile fertleri tarafından çalıştırılan Hora Feneri, Hoşköy ve bölgemizde bulunan en önemli tarihi eserler arasında bulunmaktadır.

Hora Feneri

Eski Tekirdağ Evleri

Eski Tekirdağ evleri ilin eski yerleşim bölgesi olan Ertuğrul, Hürriyet, Ortacami, Eski cami, Yavuz, Turgut, Zafer ve Gündoğdu Mahallelerinin yanı sıra Malkara, Çorlu, Hayrabolu ilçelerinde de görülmektedir.

Merkez ilçede toplam Sivil Mimarlık Örneği olarak 341 adet tescilli yapı bulunmaktadır. Bunların büyük bir çoğunluğu ne yazık ki harabe halindedir.

Tekirdağ'da cami, medrese, be-desten, han, hamam ve çeşme gibi eserler hep taştan yapılmıştır. Eski Tekirdağ evlerinin ise büyük çoğunluğu ahşap olup kâgir evler de vardır.

XVII. Yüzyılda Tekirdağ, bağ-bahçe ve gülistan bayırlar eteğinde bir şehirdir. Bu yüzyılda saray biçiminde 11 konak ve yüze yakın konağa benzer büyük evin mevcut olduğu görülmektedir. Bugünkü sahil ve sahil yolu deniz idi. Deniz sahil yolunun şehir tarafındaki büyük kâgir evlere dayanırdı.

1927 yılından önce şehrin cadde ve sokakları daracık olup cadde ve sokak başlarında fenerler içerisinde numaralı teneke gaz lambaları yarıyordu. Sokakları Arnavut kaldırımydı. Fenni kanalizasyon yoktu, eski künk borular vardı. Caddeler yangın vs. sebebiyle şehrin 3. valisi Arif Hikmet Bey'in çabaları ile bugünkü halini alabilmiştir. Bugünkü Muratlı caddesinin başı 1927 yılında yapılan kamulaştırma sonucu açılmıştır. Kente elektrik 30.11.1930 tarihinde Belediye başkanı Ekrem Bey'in zamanında getirilmiştir. İlk su şebekesi de ondan sonra yapılmaya başlanmıştır. Mahmut Sümer "Tekirdağ'ın Eski Günleri isimli eserinde eski ka-

yıtlara göre şehrin çeşitli mahallelerinde 4.414 evle 981 dükkanın ve 278 zahire deposunun mevcut olduğunu belirtmektedir.

Eski Tekirdağ evleri, yükseklikleri, mimari özellikleriyle uyumlu, çev-

reye ve birbirine saygılı, yanyana ve destek olarak bir bütünlük oluşturmaktadır. Evlerin yola, güneşe ve güzel manzaraya doğru açık cephesi bulunur. Eski kent dokusu içinde yer alan konutların tümünde, plan kuruluşu veya sokak konut ilişkisi yönünden ortak bir niteliğe rastlamak mümkündür.

Ertuğrul mahallesinde denize paralel caddeler ve bunları denize doğru dik olarak kesen sokaklar vardır. Burada deniz rüzgarlarının iç mahallere kadar girmesi amaçlanmıştır.

Karacakılavuz Dokumaları

Karacakılavuz, Trakya'da, Tekirdağ ilimize bağlı bir beldemizdir. Tekirdağ'ın kuzeybatısında ve merkeze 30 km uzaklıkta olan bu beldemizin, doğusunda Muratlı, kuzeyinde Hayrabolu ilçeleri bulunmaktadır. Burada yaşayan halk ilk defa 1870'li yıllarda Bulgaristan'dan göçmen olarak gelmiştir. Halkın el sanatlarından olan bu dokumalar, nesilden nesile yaşatılarak günümüze kadar gelmiştir.

Karacakılavuz el tezgâhlarında üretilen el dokumaları insanların tezgâhın başına geçip de ürettikleri gelişigüzel değerler değildir. Kullanılan her moti-

fin ve her rengin kompozisyon içerisinde belli anlamları içerdiği görülmektedir. Özellikle desenlerdeki renk seçimi görenleri hayranlığa düşürmektedir. Renk seçimini, belli bir bilincin dokumalara yansımaları şeklinde değerlendirebiliriz. Kırmızı renk Karacakılavuz dokumalarında en fazla tercih edilen renktir.

Genelde siyah renk, konturlarda kullanılmaktadır. Bu renk aynı zamanda ciddiyet ve ağırbaşlılığın, keder ve matemin de bir ifadesidir. Mavinin açık tonu ana desenin iç konturlarında; yeşil renk daha çok yapraklarda tercih edilmiştir. Bunu da kişinin bahara olan özleminin bir ifadesi olarak değerlendirmemiz mümkündür.

Altın Yıldızlı El Yapımı Cam Ürünler

El emeği ve göz nuruyla zahmetli bir çalışma sürecinden sonra ortaya çıkarılan eserler, öğretmenler ve kursiyerlerin sabrını da ortaya koyuyor.

Tekirdağ Halk Eğitimi Merkezi'nin tarihi mirasa ve geleneksel Türk el sanatlarına ait binlerce yıllık motiflere verdiği değeri gözler önüne seren çalışmalar özel tasarımlarıyla da beğeni topluyor.

Cam üzerine el emeği göz nuruyla işlenen desenlerin önce plotter yazıcıdan çıktısı alınıyor, ayıklaması yapılıyor.

Ayıklanan desenler büyük bir sabır ve özeriyle cam objelere aktarılıyor. Cam ürünler desenlendikten sonra kumlanıp sıcak suyla yıkanıp kurutuluyor. Sıvı haldeki altın yaldızla yaldızlanıyor. 6000 derece de fırınlama işleminin ardından, tamamıyla el yapımı bu nadide eserler kadife kutulara konularak üretim tamamlanıyor.

Tekirdağ Mutfak Kültürü

Tekirdağ ve çevresinde yerleşen vatandaşlarımız ;Rumeli Fatih Gazi Süleyman Paşa ve 1.Murat Beyle beraber yöremize göç eden Gazi Dervişler, Ahı Dervişler ve Yürük, Türkmen dediğimiz vatandaşlarımızdan teşekkül etmiştir.

1854 yılından sonra Karadeniz üzerinden Balkanlara yerleşen Kırımliılarla beraber, 1876/1877 Osmanlı-Rus Savaşı kısaca 93 harbi denilen savaş sonrası Bulgaristan, 1924'te mübadele ile gelen Selanik, Serez, Yenice göçmenleri , Makedonya ahalisi, 1930-34 yılları

arasında Bulgaristan'dan zorunlu göçe tabi olan ahali Trakya ve çevresinde mevcut kasabalar, çiftliklere yerleşmişler kendi mutfak kültürlerini getirmişlerdir.Yörenin yerli ahalisinin zengin mutfak kültürü karşısında kendi mutfak ve yemek kültürlerini muhafaza etmişlerdir. Sonuç olarak Tekirdağ ve çevresinde çok zengin bir "mutfak kültürü" meydana gelmiştir.

Tekirdağ Köftesi, Kaçamak, Yoğurtlu Kuzu Eti (Elbasan Tavası), Peynir Helvası Tatlısı, Cizleme, Çeneçarpan Çorbası (Hamur Çorbası), Hayrabolu Tatlısı, Höşmelim, Umac Çorbası, Bulama, Akıtma

Hayrabolu Tatlısı

Peynir Helvası

Bağ Bozumu

Baharın gelişini, doğanın uyanışını coşku ve derin köklerden beslenen ritüellerle karşılayan Trakya halkı, emeklerinin karşılığını alışı, minnet duygularıyla, bambaşka coşkularla yüklü ritüellerle yansıtır. Trakya'da sonbaharın gelişi demek; tarım işlerinin bitmesi, hasat, ürünün ambarlarda yerini alması, kışlıkların hazırlanması ve bağ bozumu demektir.

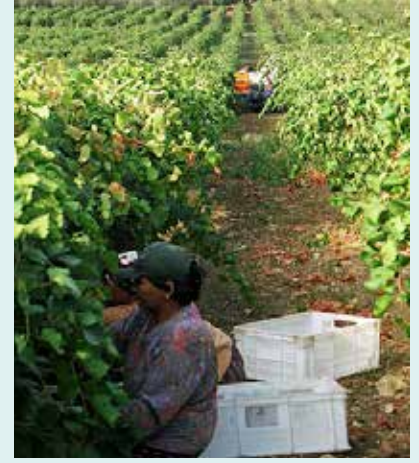
Bağcılık yöredeki en önemli tarımsal üretimin görüldüğü alandır. Bağcılık konusunda Hoşköy civarı yüzyıllar öncesinden gelen geleneğin devşirdiği üretim kalitesini korumaktadır. Yörenin mikro iklim özellikleri Fransa'nın Bordeaux şaraplarının üretildiği üzüm bağlarının bulunduğu Bourgogne yöresi ile benzerlikler taşır.

Sonbahar, bağbozumu günleri Mürefte ve Şarköy'ü tanımak için en uygun zamandır. Sabahın ilk ışıklarından itibaren bağlarda yaşanan coşkuya tanık olabilirsiniz. Ganos Dağları'nın eteklerinden, Saroz Körfezi'ne bakan tepelerden unutamayacağınız manzaraları seyredip, kesilip kasalara yüklenen üzümlerin peşine düşüp, fabrikalardaki serüvenine tanık olabilirsiniz. Her gittiğiniz şarap üreticisi keyifle sizlere ge-

çen yılın şaraplarını, yeni ürünlerini tattıracaktır.

Şarap Müzesi

Mürefte sahilinde yer alan Şarap Müzesi, 1888 yılında yapılmış olan tarihi şarap üretim binasında, 2004 yılında ziyarete açılmıştır. Müze, Nisan - Kasım ayları arasında ziyarete açıktır. Nisan - Haziran ayları arasında Pazar günleri kapalı olan müze, gurup ziyareti olması ve daha önce haber verilmesi durumunda Pazar gününde ziyarete açılmaktadır. Haziran ayından Kasım ayına kadar ise 7 gün hizmet vermektedir. Açık

olduğu günlerde 10.00 ile 20.00 saatleri arasında ücretsiz ziyaret edilebilir. Ziyaretçiler üretilen şarapları tadabilir ve dilerlerse satın alabilirler.

Şarap Müzesi